

F. t. l. om ændr. i l. om landbrugsejendomme.

skal dog være en forudsætning, at afstanden mellem ejendommene ikke er større, end at de kan drives sammen på en rationel måde, og at deres bygninger bevares og holdes brandforsikret, således at begge ejendomme senere kan reetableres som selvstændige driftsenheder.

De foreslåede bestemmelser om samdrift kan give øget mulighed for at etablere økonomiske og rationelle driftsstørrelser og driftsformer, men de medfører ikke, at der sker varige indgreb i ejendomsstrukturen, som senere måtte vise sig at være uhenigtsmæssige. Forslaget tilsigter således kun en midlertidig løsning af landbrugets strukturforhold, idet det må forudses, at den fremtidige udvikling inden for landbrugserhvervet og i forbindelse hermed også Danmarks forventede indtræden i Det europæiske økonomiske Fællesskab vil kunne få en vis indflydelse på dette spørgsmål, men det forventes, at den i 1960 nedsatte landbokommission tager spørgsmålet op til nærmere overvejelse under kommissionens fortsatte arbejde.

I tilslutning til de samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændringer i statshusmandsloven og til lov om erhvervelse af landbrugsejendomme har regeringen endvidere, for at lette administrationen af de i forslagene omhandlede bestemmelser, anset det for påkrævet at udvide landbrugspligten til at omfatte den del af de såkaldte „frie“ jorder, der er vurderet sammen med landbrugsejendomme.

Til de enkelte forslag bemærkes følgende:

Til nr. 1.

Ved den foreslåede ændring fastslås det, at en landbrugsejendoms tilliggende er de arealer, der ved ejendommens seneste vurdering er vurderet som én ejendom. Herved inddrages en væsentlig del af de „frie“ jorder under landbrugspligten, og dette er ensbetydende med, at de kun kan afhændes, hvis der gives tilladelse til udstykning, jfr. § 1 i lovbekendtgørelse nr. 258 af 8. august 1958 (udstykningsloven).

Den foreslåede udvidelse af landbrugspligten betyder endvidere, at jorder, der afhændes til forening med en landbrugsejendom, bliver omfattet af dennes landbrugspligt. Dette finder også sted efter de nugældende bestemmelser, men som regel kun når jord frastykkes ved dispensation i henhold til landbrugslovens § 21, stk. 1, tilfælde e) og h), og i disse tilfælde finder der en egentlig sammenlægning sted under iagttagelse af reglerne i tinglysningslovens §§ 21 og 23. Den hermed forbundne procedure er imidlertid ret besværlig og dyr for parterne og er også ud fra et administrativt syns-

punkt vanskelig, og det overvejes derfor, om ikke denne form for sammenlægning bør erstattes af en samnotering, der ikke kræver de nævnte bestemmelser i tinglysningsloven iagttaget.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring om at lade ordene „må ikke drives sammen med anden landbrugsejendom, men“ udgå, må ses på baggrund af ændringsforslag nr. 4 om adgang til samdrift af landbrugsejendomme og tager ikke sigte på at ændre det generelle krav om, at en landbrugsejendom skal opretholdes som selvstændigt brug, drevet af beboere af dens bygninger.

Forslaget om at lade bestemmelsen om, at indavling skal ske til ejendommens bygninger, udgå, er begrundet i, at den stedfundne udvikling i landbrugets driftsformer har medført, at sådan indavling meget ofte ikke finder sted.

Til nr. 3.

Ændringen er af teknisk karakter.

Til nr. 4.

Bestemmelsen er ny og hjemler ret til samdrift af to landbrugsejendomme for et tidsrum af indtil 8 år under forudsætning af, at ejendommene ligger bekvemt for samlet rationel drift. Det foreslås, at det endvidere skal være en forudsætning, at bygningerne bevares, således at ejendommene igen kan drives som selvstændige brug, hvis udviklingen skulle medføre, at dette må anses for påkrævet. Når forholdene taler derfor, skal landbrugsministeren kunne tillade, at samdriften fortsætter.

For ejendomme, der er omfattet af bestemmelserne i loven om oprettelse og supplerung af mindre landbrug (statshusmandsloven) eller loven om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje eller loven om visse ejendomme og boliger på landet, gælder fortsat de særlige indskrænkninger i nævnte lovgivning, og for sådanne ejendomme vil samdrift derfor vedblivende kræve tilladelse fra landbrugsministeren.

Til nr. 5, 6, 7 og 8.

Ændringerne er af teknisk karakter.

Til nr. 9.

I konsekvens af ændringsforslag nr. 4 om adgang til samdrift af landbrugsejendomme foreslås de tidsrum, der er fastsat om bortleje og forpagtning af dele af landbrugsejendomme, forhøjet fra 5 til 8 år.

Til nr. 10.

Ændringen er af teknisk karakter.